

Der henvises herom til min udtalelse vedrørende spørgsmål nr. S 1548 fra samme spørger.

Af begrundelsen for spørgsmål nr. S 1541 fremgår i øvrigt, at spørgeren ønsker at opklare, om sager om seksualforbrydelser og vold – der var nævnt i artiklen i Berlingske Tidende – opgives af procesøkonomiske hensyn.

Artiklen i Berlingske Tidende vedrører chefkonsulent Britta Kyvsgaards undersøgelse af politiets opklaringsprocent og af forholdet mellem anmeldt og afgjort kriminalitet. Jeg er bekendt med, at undersøgelsen blev lagt ud på Justitsministeriets hjemmeside den 22. december 1999.

Jeg har – som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 17. februar 2000 af spørgsmål nr. S 1165 fra samme spørger – oplyst, at det ikke umiddelbart kan klarlægges, hvad der er baggrunden for det forholdsvis store antal påtaleopgivelser og frifindende domme i sager om blodskam, voldtægt, heteroseksuelle forbrydelser mod børn under 12 år samt grov vold.

Særligt vedrørende *voldtægtssager* bemærkede jeg, at en del sager må slutes i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, på grund af bevisets stilling, eller ender med en frifindende dom, fordi påstand står mod påstand.

Jeg har fra Britta Kyvsgaard modtaget de underliggende tal til tabel 3, rubrik 2 voldtægt m.v., i undersøgelsen af politiets opklaringsprocent og af forholdet mellem anmeldt og afgjort kriminalitet.

Det fremgår heraf, at i alt 125 sager, hvor der var rejst sigtelse for voldtægt, blev sluttet ved påtaleopgivelse i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2 («bevisets stilling»). 16 sager blev sluttet i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1, fordi sigtelsen havde vist sig grundløs.

Ingen sager blev sluttet ved påtaleopgivelse i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3 («ressourcehensyn»).

De underliggende tal til tabel 3, rubrikken »Sædelighedsforbrydelser«, viser, at ud af 482 påtaleopgivelser i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1 – 3, blev kun to sager sluttet i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3.

Vedrørende afgørelserne i sager om særlig alvorlig vold henvises til mine oplysninger i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 1165. Som det fremgår heraf, blev der i 44 sager truffet afgørelse om påtaleopgivelse efter rets-

plejelovens § 721, stk. 1, nr. 2 («bevisets stilling»). Der er ikke oplysninger om, at der er truffet afgørelse om opgivelse af påtale af ressourcemæssige grunde, jf. retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3.

I sager vedrørende simpel vold (rubrik 16 i tabel 3 i undersøgelsen vedrørende politiets opklaringsprocent) og sager vedrørende alvorligere vold (rubrik 17 i tabel 3) blev der truffet afgørelse om påtaleopgivelse med hensyn til i alt 1504 sigtelser. 4 af disse afgørelser er truffet i medfør af bestemmelsen i retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3, om ressourcehensyn.

Disse tal giver ikke grundlag for at antage, at sager om sædelighedsforbrydelser eller vold i noget omfang af betydning slutes af procesøkonomiske grunde.«

Spm. nr. S 1817

Til ministeren for udviklingsbistand (6/3 2000) af:

Jann Sjørnsen (KRF):

»Hvorfor planlægger Danmark at trække sig ud af bistandssamarbejdet med Niger - verdens næstfattigste land - set i sammenhæng med, at EU's formandsskab i en erklæring fra 5. januar 2000 har udtalt, at man er tilfreds med den foreløbige gennemførelse af overgangsprocessen, og at man er rede til at støtte landet?«

Begrundelse

Ifølge Information den 29. januar 2000 fremgår det, at ministeren har svært ved at se, hvordan ministeren kan begrunde en fortsat dansk bistandsindsats til Niger.

Det fremgår endvidere af erklæring fra formandsskabet på Den Europæiske Unions vegne om genoprettelse af demokratiet i Niger af 5. januar 2000, at »Den Europæiske Union er tilfreds med den foreløbige gennemførelse af overgangsprogrammet i Niger og tror på, at overgangsprocessen har styrket Nigers demokrati og fremmet politisk stabilitet. Den Europæiske Union er rede til at støtte Niger i landets bestræbelser på at fremme økonomisk og social udvikling til befolkningens velfærd.«